

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2024/023 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Keer 2D van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 12 april 2024 een klaagschrift, gedateerd op 29 maart 2024, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de beslissing van de behandelaar/lid behandelteam om geen verlof toe te staan aan klager op 19 maart 2024 en tegen het intrekken van verlof voor een maand op 22 maart 2024. Tevens heeft klager geklaagd over het feit dat hij medicatie in de vorm van Haldol heeft voorgeschreven gekregen waarbij hem niets werd verteld over de bijwerkingen of over het onderdrukken c.q. beperken van deze bijwerkingen.

De klachtencommissie ontving op 22 april 2024 een verweerschrift van behandelaar mevrouw XXXX en juriste mevrouw XXXX.

Vanwege de hierna te bespreken omstandigheden heeft de klachtencommissie besloten de klachten schriftelijk te behandelen.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich tegen:

- a. De beslissing van de behandelaar/lid behandelteam om geen verlof toe te staan aan klager op 19 maart 2024.
- b. Tegen het intrekken van verlof voor een maand op 22 maart 2024.
- c. Het feit dat hij medicatie in de vorm van Haldol heeft voorgeschreven gekregen waarbij hem niets werd verteld over de bijwerkingen of over het onderdrukken c.q. beperken van deze bijwerkingen.

3. De feiten

Klager stelt in zijn klacht dat hij op 19 maart 2024 onterecht niet met verlof mocht gaan ondanks dat hij zich aan alle afgesproken voorwaarden had gehouden. Tevens klaagt hij erover dat zijn verlof voor een maand is ingetrokken met ingang van 22 maart 2024.

Klager had tegen het niet op verlof mogen gaan al eerder een klacht bij de klachtencommissie ingediend, te weten op 5 maart 2024. Deze klacht is reeds beoordeeld in klacht 2024-019 waarbij de klachtencommissie toen de klachten van klager inzake het niet toekennen van verlof niet ontvankelijk heeft verklaard. Desalniettemin heeft klager dus op 29 maart 2024 weer een identieke klacht ingediend (ontvangen op 12 april 2024). Omdat de klacht opnieuw betrekking heeft op het niet toekennen van verlof, waarover de klachtencommissie dus al heeft geoordeeld zal de klachtencommissie deze nieuwe klacht, die immers over hetzelfde onderwerp gaat, niet ontvankelijk verklaren.

Klager stelt voorts aan de orde dat hij bijwerkingen ervaart van de medicatie die hij thans ontvangt (Haldol) en hij vindt dat de behandelaar daarvoor had moeten waarschuwen c.q. hij vindt dat er onvoldoende is gedaan om de bijwerkingen te onderdrukken of te beperken. Hij klaagt niet tegen de medicatie als zodanig, dus hij verzet zich niet tegen de toediening van de medicatie.

4. Bevoegdheid van de klachtencommissie

Klager verblijft op basis van een strafrechtelijke titel binnen een accommodatie van de instelling, te weten krachtens het bevel van de Rechtbank Gelderland d.d. 4 november 2022. Bij dit bevel is de voorlopige hechtenis van klager geschorst. N.a.v. de situatie van klager is vervolgens de voorwaarde ingetreden dat klager zich laat opnemen in een nader te bepalen zorginstelling, in casu de Woenselse Poort. Op grond van art. 9:1 is het klachtrecht van de Wvggz op klager van toepassing. Dat betekent dat klager bij de klachtencommissie een klacht als bedoeld in 10.3 van de Wvggz kan indienen. Derhalve is de commissie bevoegd om de klacht van klager te beoordelen die betrekking heeft op het beperken van vrijheden.

De klachtencommissie is echter niet bevoegd om de klacht van klager te beoordelen die betrekking heeft op het onvoldoende informeren door behandelaar inzake de bijwerkingen van zijn mediatie omdat dat niet gaat over de verplichte zorg op zichzelf (daar klaagt klager niet over), maar over de bijwerkingen van zijn medicatie en over het feit dat volgens klager behandelaar hem onvoldoende heeft geïnformeerd en onvoldoende gedaan heeft om de bijwerkingen te beperken of uit te sluiten. Dat is echter geen klacht zoals bedoeld in artikel 10.3 Wvggz, maar dat is een klacht die klager kan indienen bij de klachtenfunctionaris in het kader van de toepassing van de Wvkgz. De klachtencommissie is niet bevoegd om die klacht in behandeling te nemen.

5. De beoordeling van de klachten

De klachtencommissie beoordeelt de klacht als volgt:

De klachtencommissie dient te beoordelen of klager kan worden ontvangen in zijn klachten inzake het al dan niet toekennen van verlof. De klacht van klager richt zich -net als bij klacht 2024-019 het geval was- tegen de beslissing van zijn behandelaar (i.c. van 19 maart 2024) om geen verlof toe te kennen. Zoals de klachtencommissie ook al bij de beoordeling van klacht 2024-019 heeft gedaan constateert zij wederom dat in de zorgovereenkomst van klager de woorden 'verlof' en 'vrijheden' door elkaar worden gebruikt. Dat kan leiden tot verwarring. Verlof is een vorm van bewegingsvrijheid waarbij de cliënt/patiënt oefent om zich buiten de muren van de accommodatie te begeven. Aldus vindt verlof per definitie buiten de accommodatie plaats. Daarentegen is de beperking van de (bewegings)vrijheid van een patiënt in en rond de accommodatie, een vorm van verplichte zorg. Art. 10:3 Wvggz bepaalt limitatief welke beslissingen klachtwaardig zijn. Verlof is geen klachtgrond in de zin van art 10:3 Wvggz. Een beperking van de bewegingsvrijheid ex art. 9:9 Wvggz is dat wel.

Zoals ook in klacht 2024-019 het geval was, klaagt klager ook thans over het niet toekennen van 'verlof' dus dat hij voornemens was om het terrein van de accommodatie te verlaten. De beslissing van 19 maart 2024 was een beslissing die ziet op het al dan niet toekennen van verlof. Dit is geen klachtgrond in de zin van de Wvggz.

Gelet op bovenstaande en de jurisprudentie van de rechtbank komt de klachtencommissie tot het oordeel dat zij klager wederom niet kan ontvangen in zijn klacht. De klacht is derhalve niet-ontvankelijk, ook omdat klager over hetzelfde klaagt als bij klacht 2024-019 het geval was.

Om die reden komt de klachtencommissie ook in deze klacht niet toe aan de beoordeling van het verzoek van klager om aan hem een schadevergoeding toe te kennen.

Voor zover de klacht van klager zich richt op de (beperking van de) bijwerkingen van de medicatie zal de klachtencommissie, zoals hiervoor reeds overwogen, zich onbevoegd verklaren. Daartegenover staat dat het klager vrij staat om een klacht in te dienen op basis van de Wkkgz.

6. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over:

- a. De beslissing van 19 maart 2024 om aan klager verlof te weigeren.
- b. De beslissing van 19 maart 2024 om het verlof van klager met ingang van 22 maart 2024 het verlof in te trekken.

NIET ONTVANKELIJK.

De klachtencommissie verklaart zich **ONBEVOEGD** inzake de klacht over het niet verschaffen van informatie over de (beperking van de) bijwerkingen van de toegediende medicatie.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 1 mei 2024 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX, psychiater, en de heer XXXX, lid, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX (secretaris).